

5. Внешняя политика Австралии в 2020 г.: помощь в целях развития, оборона и торговая война с Китаем. Электронный ресурс – Режим доступу: <https://interaffairs.ru/news/show/28515>

РОЗВИТОК ТРУДОВИХ ВІДНОСИН І ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРАЦЮ В УКРАЇНІ

Тишко Ю. Ю.

студентка

Національного авіаційного університету

м. Київ, Україна

Як відомо, дослідження історії становлення трудових відносин можна більш повн пояснити через їх історичний розвиток, розглядаючи їх як елемент у більш загальній соціальній структурі і в порівнянні з відповідним досвідом інших країн, з метою визначення тенденцій у розвитку вказаних інститутів і вироблення рекомендацій щодо вдосконалення цього розвитку. Науку трудового права можна виділити Серед інших галузевих юридичних наук за ознакою предмета дослідження. Загалом, предмет трудового права багатосторонній за змістом і складний за своєю структурою. Він формується в період становлення науки і може зазнавати змін у ході її еволюції. Такі зміни пов'язані з розширенням і уточненням об'єктів вивчення і підходів до їх дослідження, постановкою нових проблем, актуалізацією попередніх і пояснюються потребами практики, а також розвитком самої науки, її гносеологічних можливостей. Одним із структурних елементів предмета науки трудового права, на дослідженні якого хотілося б більш детальн зупинитись, є історія розвитку галузі трудового права та, зокрема, трудових відносин. Для того, щоб більш детальн зрозуміти суть моєї доповіді, я розділила її на певні частини, щоб детальн і повноцінн зробити висновки та зрозуміти особливості трудових відносин через призму історії.

– Встановлено, що проблема становлення і розвитку правового регулювання трудових відносин не була предметом спеціального дослідження як у вітчизняній, так і в зарубіжній історико-юридичній науці, хоча перші праці, що стосувалися різних аспектів соціального та фрично-заводського законодавства з'явилися ще у ХІХ столітті.

– Доведено, що теорії правового регулювання трудових відносин були тісн пов'язані із становищем найманих працівників, зокрема, з їх соціально-економічним становищем, заробітною платою, робочим часом

і часом відпочинку, зайнятістю і безробіттям, колективними договорами і розвитком законодавства; предметом наукових теорій бул існування свободи праці, рівноправність та сталість їх відносин.

– Вперше здійснен комплексний історіографічний аналіз наукової літератури за темою обраного дослідження і окреслен проблеми, що потребують подальшого вивчення.

– Доведено, що становлення і розвиток вітчизняного законодавства відбувались під впливом трудового законодавства передових, промислов розвинутих країн світу, з використанням законодавства Російської імперії, а в УСРР – Радянської Росії. Встановлено, що це законодавств у досліджуваній періоду відповідав світовому рівню розвитку. [1, с. 62]

– Встановлен місце, роль і значення створення й діяльності органів по регулюванню трудових відносин в УНР, Українській державі П. Скоропадського і УСРР, зроблен порівняльний аналіз їх здобутків і невирішених проблем. Доведено, що недооцінка проблем розвитку цих органів бул одним із чинників падіння урядів УНР і гетьманату Скоропадського. І навпаки, велика увага, яка приділялась їх діяльності в УСРР, сприяла утвердженню і зміцненню Радянської влади.

– Детальн показано, що організаційний розвиток системи органів в сфері праці в УСРР бул складним, суперечливим і сповненим вад; структура невиправдан част зазнавала змін, котрі, як правило, не відбивались позитивн на їх роботі. Разом з тим, на початку 1920-х рр., швидко і успішно, в короткий період у республіці була проведена велика робота щодо зміцнення органів праці всіх ланок, покращений якісний складо їх працівників. Новим явищем стал залучення до цієї діяльності органів юстиції та щойн створених органів прокуратури.

– Вперше комплексн досліджен процес створення в 1917-1929 рр. в Україні трудового законодавства, проаналізован найбільш важливі законодавчі й інші нормативні акти, що були прийняті в цей період. В результаті зроблені висновки щодо відповідності законодавства про працю в Україні тодішній світовій і вітчизняній законотворчій техніці.

– Подальшого розвитку дістав аналіз форм і методів застосування трудового законодавства на державних підприємствах під час проведення політики «воєнного комунізму» і переходу до товарно-ринкових відносин у період впровадження непу, встановлені особливості цього процесу [5, с. 57-61].

– Вперше розглянут питання, пов'язані з впровадженням законодавства про працю на підприємствах і виробництвах приватного сектора в період нової економічної політики. Доведено, що більш жорстка вимогливість стосовн ценових приватних підприємств з питань дотримання норм трудового законодавства зумовила краще становище

трудящих в порівнянні з працівниками підприємств державного сектору. [4, с.382]

– Показано, що ідейно-політичний вплив більшовицької партії, класовий характер економічної політики стали негативним чинником розвитку трудових відносин та законодавства про працю в УСРР; перехід до витіснення капіталістичних елементів, згортання ринку завдали суттєвого удару по Наркомату праці та його місцевих органах та профспілках, знизили суспільне значення їх роботи, примітивізували організацію та правові основи діяльності.

– З'ясовано, що у новітній періоді історичного розвитку держава нула функцій так званого арбітра, який захищає права та інтереси найманих працівників, прагне засобами правової діяльності зеспечити рівність між роботодавцями і найманими працівниками, перерозподіляє національний прибуток на користь населення усєї країни [3, с. 160].

– Становлення правового регулювання трудових відносин відбувалося протягом XIX століття і зеспечувалося спочатку нормами цивільного права, з 40-х років XIX століття – нормами фабрично-заводського законодавства, яке бул невід'ємним від цивільного права, а з другої половини XIX століття – і нормами адміністративного права; трудове право, як самостійна галузь права, сформувалася у першій половині XX століття.

– Обґрунтовано, що протягом XX століття, предметом трудового права були відносини не лише стосовн використання найманої праці, але й відносини між роботодавцем і найманим працівником, між колективами працівників (профспілками) та об'єднаннями роботодавців щодо встановлення і реалізації умов праці, страхування тощо, а з останньої чверті XX століття – відносини співвласників різних видів колективної власності, які зайняті у трудовому і виробничому процесах та захист особистості найманого працівника, його честі, гідності, особистих і сімейних таємниць від порушень як з боку роботодавців, так і держави.

– Доведено, що захист основних трудових прав і свободо став у трудовому праві одним із головних його інститутів.

– Встановлено, що особливості історичного розвитку, державного устрою та правових систем позначилися на правовому регулюванні трудових відносин, але предмет, принципи, методи та джерела такого регулювання були схожими [2, с. 36-39].

Література:

1. Волкова О. Н. История развития советского трудового права. – М.: ВЮЗИ, 1986. – 62 с

2. Иванов С. А. Трудовое прав переходного периода: проблемы использования зарубежного опыта / С. А. Иванов // Государств и право. – 1995. – № 3. – С. 36-39.
3. Рінович П. М. Основи загальної теорії права і держави. – Х.: Консум, 2002. – 160 с.
4. Трудовое право: Учебник / отв. ред. проф. О. В. Смирнов. – М.: Статус ЛТДО +, 1996. – 382 с.
5. Вишновецька С.В. Историчні аспекти формування і розвитку галузі трудового права / С.В. Вишновецька // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2009. – № 1. – С. 57-61.